

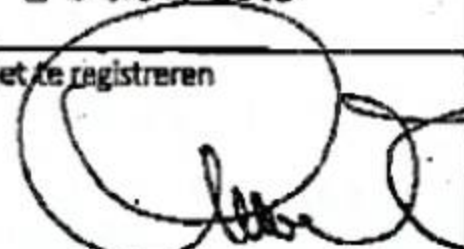
Arrestnummer C1499 / 2016
Repertoriumnummer 2016 / 3790
Datum van uitspraak 18 november 2016
Notitienummer griffie 2016/ST/3 - -
Notitienummer parket-generaal 2013/PGG/1948 2013/VJ11/579

DWANGSOM

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 23 NOV. 2016
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000713117-0001-0011-01-01-1

2013/PGG/1948 - 2013/VJ11/579

Not.nr. BG.56.RW.200022/09

In de zaak van

1. nr.

geboren te
handelaar,
wonende te Oudenburg,
- oorspronkelijk eerste beklagde - eerste eiser-

2. nr.

geboren te
bediende,
wonende te Oudenburg,
- oorspronkelijk tweede beklagde - tweede eiser -

tegen

1. nr.

GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR,
voor het grondgebied provincie West - Vlaanderen,
met kantoren te 8200 Sint-Michiels, Koning Albert I - laan 1.2 bus 94,
- eiser tot herstel - verweerder

2. nr.

het Openbaar Ministerie

1. Gelet op de dagvaarding op verzoek van de eisers betekend op 3 augustus 2016 aan de verweerder en op 24 augustus 2016 aan het openbaar ministerie die er toe strekt:
- in hoofdorde de opheffing te bevelen van de dwangsom opgelegd zijnde per persoon ten bedrage van 125,00 Euro in het arrest van 28 november 2014 van het hof van beroep te Gent, met nr. C/1731/2014,
- in subsidiaire orde de schorsing te bevelen van de dwangsom opgelegd zijnde per persoon ten bedrage van 125,00 euro in het arrest van 28 november 2014 van het hof van beroep te Gent, met nr. C/1731/2014, lopende vanaf 21 april 2016 tot en met 26 juli 2018, en
- in uiterst subsidiaire orde, de herleiding te bevelen van de opgelegde dwangsom ten bedrage van 125,00 Euro per persoon in het arrest van 28 november 2014 van het hof van

PAGE 01-00000713117-0002-0011-01-01-4

beroep te Gent, met nr. C/1731/2014, tot een bedrag van 50,00 Euro per persoon per dag vertraging, minstens een herleiding tot de helft van de opgelegde dwangsom per persoon per dag vertraging.

2.

Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 15 september 2016 in het Nederlands:

- de eisers in hun middelen, vertegenwoordigd door meester Nick De Wint, advocaat met kantoor te Oostende, voor meester Katia Bouve, advocaat met kantoor te De Haan,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,
- de verweerder in zijn middelen, vertegenwoordigd door meester Stijn Van Hulle, voor meester Bart Bronders, beiden advocaat met kantoor te Oostende,

waarbij de zaak voor sluiten van de debatten werd gesteld op de terechtzitting van 14 oktober 2016 waarop zijn verschenen en werden gehoord:

- de eisers in hun middelen, vertegenwoordigd door meester Nick De Wint, advocaat met kantoor te Oostende, voor meester Katia Bouve, advocaat met kantoor te De Haan,
- het openbaar ministerie in de persoon van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,
- de verweerder in zijn middelen, vertegenwoordigd door meester Stijn Van Hulle, voor meester Bart Bronders, beiden advocaat met kantoor te Oostende.

3.1

De eerste en de tweede eisers werden oorspronkelijk respectievelijk als eerste en tweede beklagde vervolgd voor:

"te in 2009, doch voor 12 mei 2009:

de eerste en de tweede:

A.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, 1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27 maart 2009 (B.S., 15 mei 2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S., 20 augustus 2009), houdende coördinatie van de

decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op artikel 4.2.1.a) en artikel 6.1.1.alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder stedenbouwkundige vergunning een historische hoeve te hebben verbouwd en uitgebreid als volgt:

- Aan het hoofdgebouw (1) met anderhalve bouwlaag (gevelhoogte 4,36 m) en zadeldak (nokhoogte 8,50 m) en grondvlak 19,50 x 6,30 m werden binnenverbouwingen uitgevoerd. Oude binnenmuren werden verwijderd om een open ruimte te creëren. Steunbalken, pilaren en een nieuwe draagvloer werden aangebracht. Alle binnenmuren werden opnieuw bepleisterd en "valse" plafonds werden aangebracht. De originele draagbalken van het dak werden behouden. De dakstructuur werd vernieuwd. Diverse dagvlakramen werden in beide dakvlakken aangebracht.

In de westelijke topgevel werd een bestaande raamopening gewijzigd. Volgens de plannen was aan deze gevel ook centraal een schoorsteen aangebouwd. Deze werd afgebroken.

Aan de oostelijke topgevel was er ook een schoorsteen, en ook deze werd verwijderd.

- De aanbouw met lessenaarsdak (2) in rode baksteen (gevelhoogte 2,27 m en hoogste punt 5,25 m) met grondvlak 6,64 m x 6,30 m heeft als bestemming CV-ruimte en wasplaats. Wellicht ging het hier om kleine aangebouwde stallingen / bergingen. Op één plaats is er cementering aanwezig op de plaats waar een tussenmuurtje aanwezig was. De oorspronkelijke dakvorm is verdwenen. Vermoedelijk was deze veel lager dan het bestaande lessenaarsdak.

De bestaande constructie is een volledige nieuwbouw met nieuwe fundering, spouwmuren en dakconstructie en volgende afmetingen: gevelhoogte straatgevel 2,27 m en schuine zijgevels van 2,27 tot hoogste punt 5,25 m. Het grondvlak meet 6,64 op 6,30 m. In een zijgevel is er een deuropening en aan de straatgevel 3 kleine raamopeningen.

Aan weerszijden van deze constructie werd in het verlengde van de straatgevel een afscheidingsmuurtje aangebouwd over een lengte van telkens 2,10 m en hoogte 1,80 m.

- De dwarse aanbouw (3) aan het hoofdgebouw heeft een zadeldak met afmetingen : gevelhoogte 2,60 m, nokhoogte 6,50 m en grondvlak 12,10 x 6,71 m. Dit gedeelte van de woning omvat de inkomhall met vestiaire en toilet, keuken, berging en trap naar de verdieping.

De verdieping werd ingericht als berging, slaapkamer en badkamer.

Nieuwe veluxramen werden aangebracht.

Uit de plannen valt op te maken dat de oorspronkelijke binnen- en buitenmuren grotendeels werden gesloopt en slechts gedeeltelijk werden behouden. Ter hoogte van de inkomhall werd over een breedte van 7,69 meter ramen en deur aangebracht. Aan de zijde van de keuken en naar de binnenkoer gericht werd de gevel onderbroken over een breedte van 7,71 meter. Het gebouw werd op deze plaats uitgebreid met een gelijkvloerse uitbouw (8) over de lengte van het gebouw (12,10 m) en met een breedte van 1,30 m met plat dak en een hoogte van 3,00 m.

- De kleine aanbouw (4) in rode baksteen aan deze dwarse aanbouw met zadeldak is lager (nokhoogte 5,60 m) en smaller. Het grondvlak meet 4,60 m x 5,00 m en wordt gebruikt als

bureau, open tot in de nok met een gedeeltelijk tussenverdiep dienstdoend als berging bij het bureau.

Ter plaatse is niet meer vaststelbaar of er effectief een constructie aanwezig was op deze plaats. De muren in rode baksteen, de dakconstructie, ramen, aansluiting op gevel van de dwarse aanbouw zijn niet heel recent, doch duidelijk niet de oorspronkelijke constructie.

- Ten zuidwesten van de bestaande woning en met een hoek aangebouwd aan de dwarse aanbouw (3) en de gelijkvloerse uitbouw (8) werd een nieuw gedeelte (6) gebouwd bestaande uit een gelijkvloers met plat dak, afmetingen grondvlak 6,30 m x 12,00 m en een gevelhoogte van 3,00 m. Deze constructie wordt op het plan omschreven als "kangoeroewoning" en omvat volgende ruimtes : woonruimte, badkamer en slaapkamer. De "kangoeroewoning" is via een doorgang met de deur vanuit de keuken bereikbaar.

Aan de noordzijde werd een grote raampartij voorzien.

Dit nieuwbouwgedeelte werd opgericht op een afstand van 4,27 m van het openbaar domein, meer bepaald het domein van de autosnelweg.

- In het verlengde van de scheidingsmuur aan de straatzijde werd een nieuw gedeelte muur (9) (her)opgericht over een lengte van 3,75 m in rode baksteen. Als deksteen werden rode bakstenen op de kopse kant over de gehele lengte van de muur aangebracht.

- ligging:

- kadaster: Gemeente

- oppervlakte: 25 are 10 centiare
53 are 82 centiare

- elgenaars:

1. geboren te , handelaar,
wonende te Oudenburg.

2. geboren te bediende,
wonende te Oudenburg."

3.2.

Bij arrest op tegenspraak gewezen op 28 november 2014 heeft dit hof, zelfde kamer, anders samengesteld, elk van de eisers veroordeeld voor al de onderdelen van de enige telastlegging, zoals verbeterd in het arrest, samen tot een geldboete van 1.000 euro, vermeerderd met 45 deciemmen tot 5.500 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en verder onder meer als volgt beslist:

"wat betreft de herstellvordering:

verklaart de vordering tot staking van het strijdig gebruik niet ontvankelijk,

verklaart de herstellvordering voor het overige als volgt gegrond,

*beveelt de beklaagden over te gaan tot het herstel van de plaats te
, kadastraal gekend onder gemeente*

*en in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van twaalf
maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, dit door:*

- het verwijderen van de aanbouw met lessenaarsdak (nr.2 op de plannen bij het schrijven van de gemeente van 10 juni 2010),*
  - het verwijderen van de aanbouw (nr. 8 op de plannen bij het schrijven van de gemeente van 10 juni 2010) aan het oorspronkelijke hoofdgebouw,*
  - het verwijderen van de nieuwe gelijkvloerse uitbouw (nr. 6 op de plannen bij het schrijven van de gemeente van 10 juni 2010),*
  - het verwijderen van de gedeelte nieuw gemetste muur (nr. 7-9 op de plannen bij het schrijven van de gemeente van 10 juni 2010),*
- al deze verwijderingen inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwputten met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,*

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van € 125 per persoon en per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,"

3.3.

Tegen voormeld arrest werd door de eerste eiser en de tweede eiseres cassatieberoep ingesteld op 12 december 2014.

Bij arrest van het Hof van Cassatie van 12 mei 2015, tweede kamer, werden de cassatieberoepen verworpen.

4.

Op de terechtzitting van het hof van 14 oktober 2016 heeft de raadsman van de eisers verklaard dat de opschorting van de dwangsom, zoals in subsidiaire orde gevraagd, niet langer wordt gevorderd. Daarvan dient akte te worden verleend.

5.

Ingevolge het arrest van dit hof van 28 november 2014, dat bepaalde dat het bevolen herstel diende te worden uitgevoerd binnen de twaalf maanden vanaf de dag waarop het arrest in kracht van gewijsde zou treden, bij gebrek waaraan de veroordeelden een dwangsom zouden verbeuren van 125 euro per persoon en per dag vertraging, en het arrest van het Hof van Cassatie van 12 mei 2015, diende het herstel te zijn uitgevoerd op uiterlijk 11 mei 2016.

Het arrest van 28 november 2014 werd met het vonnis van de eerste rechter van 10 april 2013 en het arrest van het Hof van Cassatie van 12 mei 2015 op verzoek van de eiser tot herstel, thans verweerder, betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot op 22 oktober 2015.

Bij herhaald bevel betekend op 8 juli 2016 op verzoek van de verweerder werden de eisers gevorderd elk een bedrag van 6.000 euro als dwangsommen te betalen voor de periode van 12 mei 2016 tot 29 juni 2016, meer de kosten. Op 28 juli 2016 werd dit herhaald bevel gevolgd door een aanmaningsschrijven waarin voor de periode van 12 mei 2016 tot 29 juli 2016 van elk van de eisers een bedrag van 9.750 euro als dwangsommen werd gevorderd.

6.1.

De eisers voeren een blijvende (tijdelijke) morele onmogelijkheid aan om het herstel uit te voeren vanaf 21 april 2016, datum waarop zij een regularisatie-aanvraag indienden bij de gemeente Oudenburg, op grond van de, in conclusie als niet limitatief genoemd, volgende omstandigheden en redenen:

- Uit opzoeken uit het eigen archief en 'het archief van Onroerend Erfgoed' in maart-april 2016, waarvan in werkelijkheid blijkt dat bedoeld wordt de Erfgoedkring van de gemeente Oudenburg die in maart 2016 foto's van de hoeve van de oorspronkelijke eigenaars had ontvangen (zie PV 7147/16 van 7 oktober 2016 van de lokale politie Kouter (stuk 12 kapt 'Procedurekapt 10de Kamer, opheffing dwangsom), is gebleken dat heel wat van de geïsoleerde constructies en aanbouwen reeds bestaande waren en teruggaan tot zelfs op het ogenblik dat het hoevecomplex nog niet gedesaffecteerd was; deze gegevens werden aan de verweerder op 2 mei 2016 meegedeeld; deze 'fotografische ontdekking' opende voor de eisers een zeer reële mogelijkheid tot stedenbouwkundige regularisatie van alle door de herstelmaatregel geïsoleerde constructies en aanbouwen, behalve wat betreft de zogenaamde 'kangoeroewoning';
- Vóór de verbeuren van de dwangsommen, namelijk op 21 april 2016, werd een regularisatieaanvraag ingediend voor de overige regulariseerbare constructies en aanbouwen;
- Op 26 juli 2016 werd een regulariserende stedenbouwkundige vergunning bekomen;
- Door de in het verschiet liggende stedenbouwkundige regularisatie enerzijds en de lopende hersteltermijn anderzijds werden de eisers tussen "twee vuren" of "tussen hamer en aanbeeld" geplaatst: zij werden geconfronteerd met een keuze tussen twee "rechtsgoederen" die voor de wet op gelijke voet rechtmatig zijn en waarbij het

- opteren voor het meest drastische "rechtsgoed" zware disproportionele gevolgen met zich meebrengt;
- De verweerder is onredelijk nu haar standpunt neerkomt op een haast *manu militari* doen afbreken van de constructies, de eisers pas vanaf het verlopen van de beroepstermijn opzichts de stedenbouwkundige vergunning van 26 juli 2016 konden overgaan tot uitvoering van de daarin als voorwaarde opgelegde voeg- en kaleiwerkzaamheden, de eisers ook aan de verweerder toelating vroegen voor die werkzaamheden wegens het nog niet opgeheven stakingsbevel van 12 mei 2009 en de verweerder pas op 9 september 2016 een antwoord gaf dat neerkwam op "het is mossel noch vis", de verweerder geen rekenschap gaf van het feit dat tussen het primair voegen van de muren en het vervolgens afwerkend kalleien een zeker tijdsverloop zit;
  - De kangoeroewoning werd tijdig, voor het verlopen van de hersteltermijn, verwijderd, namelijk op 10 en 11 mei 2016;
  - De eisers aldus niet meer inspanningen of zorgvuldigheid aan de dag konden leggen dan dat zij ten deze hebben gedaan.

6.2.1.

Krachtens artikel 1385^{quinquies} Gerechtelijk Wetboek kan de rechter die een dwangsom heeft opgelegd op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten of de dwangsom verminderen in geval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen. Voor zover de dwangsom verbeurd was voordat de onmogelijkheid intrad, kan de rechter haar niet opheffen of verminderen.

De rechter heeft daarbij een beoordelingsvrijheid, zowel wat die onmogelijkheid als wat de voorwaarden van de dwangsom betreft.

Van onmogelijkheid zoals bedoeld in artikel 1385^{quinquies} Gerechtelijk Wetboek is sprake wanneer zich een situatie voordoet waarin de dwangsom als dwangmiddel – dit wil zeggen als geldelijke prikkel om nakoming van de veroordeling zoveel mogelijk te verzekeren – zijn zin verliest. De onmogelijkheid moet worden aangenomen indien het onredelijk zou zijn meer inspanningen en zorgvuldigheid te vergen dan de veroordeelde heeft betracht. De bedoelde onmogelijkheid is dus geen absolute onmogelijkheid maar wel een relatieve onmogelijkheid die moet worden afgemeten volgens de maatstaf van wat redelijkerwijze onmogelijk is.

6.2.2.

Het wordt niet betwist en is op grond van de door de eisers overgelegde factuur en foto's ook aangetoond dat de eisers de nieuwe gelijkvloerse uitbouw, door hen ook "kangoeroewoning" genoemd, waarop een onderdeel van de herstelmaatregel betrekking had, binnen de termijn waarin de afbraak diende te gebeuren, hebben laten afbreken. Weliswaar blijkt dat na deze afbraak nog verhardingen aanwezig bleven, maar deze konden

als vrijgestelde niet-overdekte constructies worden aanzien (zie stuk 14 bundel verweerder, PV van 13 september 2016 van de Afdeling Inspectie en Handhaving Ruimtelijke Ordening).

De in het arrest van 28 november 2014 te verbeuren dwangsommen van 125 euro voor ieder van de eisers hebben aldus enkel nog betrekking op de niet-uitvoering van de bevolen verwijdering van de aanbouw met lessenaarsdak, de aanbouw aan het oorspronkelijk hoofdgebouw en het gedeelte nieuw gemetste muur.

De eisers maken aannemelijk dat zij pas in maart - april 2016, naar aanleiding van een tentoonstelling rond de geschiedenis van beenhouwers en slagerijen in Oudenburg, foto's konden in bezit krijgen waaruit bleek dat hun gedesaffekteerde historische hoeve oorspronkelijk al een chauffagelokaal, dat de aanbouw met lessenaarsdak betreft, en een aantal koterijen, in plaats van dewelke de aanbouw aan het oorspronkelijk hoofdgebouw, dienstig als keuken, werd gebouwd, had en dat de gedeeltelijk heropgebouwde ommuring vroeger reeds bestond. Het blijkt niet dat het aan de eisers zelf te wijten was dat zij die foto's pas in maart - april 2016 konden bemachtigen.

De eisers dienden op 21 april 2016 een regularisatieaanvraag in bij de gemeente Oudenburg tot het herbouwen van het chauffagelokaal, het herstel van de bestaande oude tuinmuur en het bouwen van een gedeelte nieuwe tuinmuur, afbraak van bestaande oude bergingen tegen het chauffagelokaal en de tuinmuur en de uitbreiding van de keuken binnen het volume van de koterijen.

Deze aanvraag heeft deels betrekking op de constructies waarvan de verwijdering niet binnen de opgelegde hersteltermijn is gebeurd, zodat de bewering van de verweerder dat deze aanvraag niet zomaar een aanvraag tot regularisatie betreft niet relevant is.

Hoewel in beginsel het indienen van een regularisatieaanvraag geen onmogelijkheid zoals bedoeld in artikel 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek kan uitmaken aangezien dergelijke aanvraag op eigen risico gebeurt en de veroordeelden daardoor zichzelf in een situatie brengen die een keuze tussen twee mogelijkheden meebrengt en dus louter aan henzelf te wijten is, kan *in casu* uit de samengomen gegevens dat de foto's die een toestand voor de door hen wederrechtelijk uitgevoerde bouwwerken aantoonde slechts kort voor het verstrijken van de hersteltermijn in het bezit van de eisers kwamen, zonder dat dit aan hen te wijten was, dat zij onverwijld een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag op grond van deze nieuwe elementen indienen en dat zij redelijkerwijs mochten verwachten dat de vergunning zou worden verleend, wat ook is gebeurd, mits het realiseren van voorwaarden die de eisers hebben uitgevoerd (zie het voormelde PV van 13 september 2016), zodat zij er voor kozen om de verwijdering niet uit te voeren, worden aangenomen dat van de eisers niet meer inspanningen en zorgvuldigheid kon worden verwacht dan zij hebben betracht. Er is aldus *in casu* sprake van een tijdelijke morele onmogelijkheid zoals bedoeld door artikel 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek.

Het kan aan de eisers in de gegeven omstandigheden niet in hun nadeel worden verweten dat zij in de eerste elf maanden van de hersteltermijn geen aanvang namen met de verwijderingswerken, vooral nu blijkt dat de verwijdering van de grotere nieuwe aanbouw ("kangoeroewoning") op twee dagen tijd kon plaatsvinden en derhalve ook de andere kleinere bouwwerken kennelijk op korte termijn zouden kunnen worden verwijderd zoals bevolen, noch dat zij elf maanden wachtten om een vergunningsaanvraag te doen.

Er zijn evenwel geen redenen om de opheffing van de opgelegde dwangsommen te bevelen, doch wel de vermindering ervan tot een bedrag van 50 euro voor elk wat de beklaagden betreft.

7.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur treedt op in het openbaar belang en kan niet worden aanzien als een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering, zodat lastens de verweerder geen veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding kan worden uitgesproken, noch de verweerder op een rechtsplegingsvergoeding aanspraak kan maken.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de vorderingen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

verleent de eisers akte dat de opschorting van de dwangsom niet langer wordt gevorderd,

verklaart de vordering van de eisers als volgt gegrond:

vermindert de in het arrest van 28 november 2014 aan elk van de eisers en
opgelegde dwangsom tot een bedrag van 50 euro per persoon en per dag
vertraging,

wijst het door de eisers meer of anders gevorderde, daarin begrepen de veroordeling van de verweerder tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding, af;

wijst de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot de veroordeling van de eisders tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding af.

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Erik Van de Sijpe, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Bart Meganck, en in openbare rechtszitting van 18 november 2016 uitgesproken door voorzitter Erik Van de Sijpe, in aanwezigheid van Pascale Clauw, substituut-procureur-generaal met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Bart Meganck

Peter Ghijs

Erik Van de Sijpe

Eensluidend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: Procureur-generaal

R 32/07

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Gent, 25-11-2016

Dhondt

Kateleen Dhondt
griffier-hoofd van dienst